

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1195 3 tháng 6 năm 2018

Sống Động

*Sống động hiểu được nguyên lý tốt
Giải tỏa phiền ưu chẳng pháp phòng
Khai triển chứng minh thông đạo pháp
Thành tâm tu luyện chuyển thông hoà*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Loài người làm sao ngộ được Phật Tiên?
- 2) Tu thiền để làm gì?
- 3) Lúc này tâm người cả thế giới đều bất ổn vì tình thế chung, tại sao?
- 4) Muốn làm một bạn đạo Vô Vi khôn ngoan và tinh tấn thì phải làm sao?
- 5) Bé sắp đến xứ Anh, Bé có cảm tưởng gì lạ không?
- 6) Bé đã bình an đến nơi, khí Trời thanh nhẹ và mát tốt, Bé nghĩ sao về thời tiết này?
- 7) Cuộc sống của con người có gì bận rộn như?

1)18/05/92

Hỏi: Loài người làm sao ngộ được Phật Tiên?

TL: Thừa cuộc sống của loài người hướng ngoại, làm sao ngộ được Phật Tiên? Thức tâm buông bỏ tất cả thất tình lục dục nhơn duyên, thì mới có cơ hội chứng ngộ được Phật Tiên và Thượng Đế. Chỉ có người thật tình tu học thì mới có cơ hội chứng ngộ được Phật Tiên.

2) Hỏi: Tu thiền để làm gì?

TL: Thừa tu thiền, đạt tới quân bình nội khoa tâm lý thì mới chịu dứt bỏ ngoại cảnh, tức là tiền tình duyên nghiệp, thì nội tâm mới được bừng sáng, tâm linh phần hồn mới thật sự được tiến hóa. Nhắm mắt thấy đạo thì mới gọi là chánh pháp, mở mắt rước động thì có, chứ không bao giờ thấy được đạo.

Kệ:

*Cơ tầng ẩn lặng bên trong thức
Khi có khi không tự cảm mừng
Minh triết khai thông hồn chuyển tiến
Điểm quang quang chiếu khai từ từng*

3) 19/05/92

Hỏi: Lúc này tâm người cả thế giới đều bất ổn vì tình thế chung, tại sao?

TL: Thừa khí trời thay đổi thì tâm người cũng phải tiến theo chiều hướng đổi thay của cả vũ trụ. Sự ước mong của mỗi cá nhân đều được gia tăng đồng đều. Sau sự kích động của thiên cơ, con người mới bắt đầu ổn định. Qua trạng thái thay đổi hướng về con đường tu học để bước vào lãnh vực linh quyền tự nhiên và siêu nhiên, nhiên hậu mới có hoà bình, từ đây cho đến 2001 năm còn rất nhiều thay đổi giữa người chưa ý thức được tu thiền là cần thiết. Mỗi người chịu tìm tòi thực chất của chính mình, nhiên hậu mới đóng góp được sự hoà bình cho mặt đất. Cơ động loạn bất buộc phải có, chúng sanh mới có cơ hội hiểu được sức mạnh của đại thanh tịnh, diễn tả từ tình thương và đạo đức thì mới cảm thức được căn bản của tâm linh.

Kệ:

*Hành trình điều luyện thức tâm linh
Khai mở đường tu cũng tự mình
Ý thức Trời cao là sống động
Cảm thông thiên địa rõ hành trình*

4) 20/05/92

Hỏi: Muốn làm một bạn đạo Vô Vi khôn ngoan và tinh tấn thì phải làm sao?

TL: Thừa trở thành một bạn đạo Vô Vi khôn ngoan và tinh tấn thì phải chịu sự phê bình của các giới và tự phê bình liên tục, học hỏi trong tâm thức, thì mới có cơ hội trở thành một người tu Vô Vi. Quý mọi người thì từ quang sẽ càng ngày càng sáng, không kích bác bất cứ một việc nhỏ cho đến việc lớn, tự cảm thấy nguyên lý cộng đồng đều quý giá, chỉ biết học thêm và hành thêm thì mọi việc sẽ được tốt đẹp ở tương lai.

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ ban hành tiến
Giải thoát qui thiên chẳng có phiền
Thiên địa đồng hành gieo ý thức
Bền tâm tu luyện tự mình hiền*

5) 21/05/92

Hỏi: Bé sắp đến xứ Anh, Bé có cảm tưởng gì lạ không?

TL: Thừa Bé thấy người Anh rất cố gắng cải tiến cuộc sống, thích hợp với tự nhiên, chịu công khai học hỏi bất cứ từ đâu đưa đến, những việc hữu ích của cộng đồng người Anh. Bằng lòng ngồi lại với nhau để nghiên cứu và xây dựng. Họ có tinh thần bất vụ lợi trong lúc bàn bạc, cho nên cuộc sống của họ rất thoải mái. Những xứ chậm tiến muốn có một cuộc sống bình an, nhưng kích bác lẫn nhau vì mỗi lợi cá nhân, đành quên chơn tâm vì nhơn loại, tự cảm thấy hẹp hòi và thua lỗ, biến thể của nó là chống báng và rất khó mang lại sự hoà bình chung tiến. Mỗi một phong tục đều khác nhau, rất khó đem lại sự thống nhất cho nhau.

6) 22/05/92

Hỏi: Bé đã bình an đến nơi, khí Trời thanh nhẹ và mát tốt, Bé nghĩ sao về thời tiết này?

TL: Thừa rất tốt và nhẹ nhàng, mọi người đều vui, chứng minh có Trời độ rất rõ rệt, đi đến đâu khí Trời cũng đều vui hòa cả. Bé không cảm thấy mệt mỏi, ngược lại có một giấc ngủ yên tịnh, tưởng nhớ tình thương của Trời Phật, lúc nào cũng quang chiếu cho Bé được bình an. Bé thiền rất tốt khi đến đây.

Kệ:

*Nhớ thương bạn đạo mến Thầy
Quý Phật quý Trời phát triển thay
Mùi đạo thanh cao càng mến quý
Bình tâm học hỏi thức vui say*

7) 23/05/92

Hỏi: Cuộc sống của con người có gì bận rộn nhất?

TL: Thừa chỉ có tâm tư của cá nhân bận rộn nhất, trong cuộc sống không nghĩ việc này cũng nghĩ việc nọ, lúc nào cũng có sự kích động và phản động của mắt mũi tai miệng, để cho phần hồn sớm thức tâm mà tự nó ổn định. Người tu thì phải hiểu rõ điều này mà tự lui về sự thanh tịnh của chính nó, nhiên hậu mới có cơ hội quán thông lấy chính mình, hành trình học hỏi và tiến hóa từ tâm lẫn thân chỉ có bao nhiêu đó thôi, cũng làm cho con người gặp phải sự khó khăn tự thức, chấn động nội khoa tâm lý từ giây phút khác. Cho nên làm người rất dễ bị sai lầm, chỉ có nhịn nhục tối đa thì mới có cơ hội tự thức và thăng hoa.

Kệ:

*Nhịn nhục thăng hoa tự cảm hòa
Khó khăn giải tỏa tự mình qua
Khai thông giếng mới tâm tự thức
Học hỏi triển miên tự thăng hoa*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Trời chuyển

*Chuyển thông thiên địa qui tòng
Nắng mưa Trời chuyển một vòng khai thông
Nhìn xem định luật hóa công
Phân minh rõ rệt từ trong ra ngoài
Khai thông Tứ Quý thị oai
Bốn mùa rõ rệt Trời sai người làm
Tự mình cảm thức lòng tham
Đi ngoài trật tự khó cam hiểu tình
Nắng mưa sấm sét âm thịnh
Qui về một mối chơn tình Trời ban
Đêm ngày Nhứt Nguyệt sáng ban
Từ quang sáng chói tâm an sống đời
Thức tâm tu tiến hợp thời
Trời ban tình đẹp nghỉ ngơi điều hòa
Chẳng còn lý luận gần xa
Tự mình cảm thức chan hòa tình thương.*

Thầy Tám

Giải minh mê loạn

Montréal, ngày 30/5/1982

Thưa các bạn,

Hôm nay tôi lại phải tạm xa các bạn trong một thời gian trên ba tháng! Trong hành trình du thuyết do sự phát tâm của các nơi đã yêu cầu có sự hiện diện của tôi nơi đó, cũng không ngoài sự khuyến khích tu học cho mọi tâm linh tự thức và tự tiến. Mọi nơi đã nhận thức rằng đây là một đường lối để trở về với thực chất của chính mình, để chúng ta có cơ hội bước chân tiến tới một cuộc hành hương xứng đáng hơn, sáng suốt hơn, kiên nhẫn hơn, nếu mọi người chịu trở về với chính họ. Cho nên đường lối tu học của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp này là để cho mọi người tự thức và tự trở về với căn bản sẵn có của chính mình, không có sống trong cái chỗ ảo mộng, trở về với thực chất và để rõ năng khiếu sẵn có của chính mình, không còn bị sự phình phờ của ngoại cảnh nữa. Nhưng mà các bạn đã thấy rõ, cuộc đời này tôi đã thường phân tách cho các bạn thấy rằng: sự trần trụi nó xâm chiếm các bạn vô cùng, từ hành động này cho đến hành động nọ. Tại sao hằng tuần tôi kêu gọi các bạn chỉ hướng thượng để tự giải, thay vì ôm ấp trong con tim phạm giới mà để thu hút những sự động loạn rồi tạo sự chán ngán cho chính mình.

Ngày hôm nay các bạn đã ý thức rõ và có cơ hội để nghe rõ và thu băng những lời nói của tôi để các bạn tự tìm lấy các bạn và hiểu các bạn nhiều hơn. Mọi người đều có một cơ hội độc lập, nhân quyền rõ rệt trong cái phần hồn sáng suốt của chính chúng ta. Chúng ta bước vào tu Vô Vi là tu bỏ sửa chữa phần hồn chứ không phải dùng lý thuyết vá víu mà đạt tới đâu. Cho nên trong thực chất của người hành giả là phải tự tu thiên, khắc phục lấy những bản chất tăm tối sẵn có của chính mình nhiên hậu mới tiến tới sự sáng suốt. Nhưng mà hành trình các bạn phải hành, chứ không có ai hành dùm các bạn được. Luôn luôn tôi đã nói và đánh thức tâm thức của các bạn, chính tôi là người đã thực hành, từ giai đoạn một và đạt tới những sự sáng suốt hằng tuần để đem ra công hiến cho các bạn và để thấy rõ thực chất của chúng ta và khả năng của mọi người đều có, chứ không phải riêng người truyền pháp có, riêng Đức Phật có. Tất cả mọi người chúng ta đều có, cho nên các bạn có tâm thức đầy đủ, đó là điều đáng quý, biết phê bình thiên hạ, chúng ta phải biết phê bình chúng ta để tìm hiểu lấy sự sai lầm sẵn có của chính chúng ta. Sự ô trược tâm tối chính mình đã tạo cho mình không có lối thoát mới tìm con đường đạo để học, tu tiến. Nhưng mà tới giai đoạn tâm thức mở thì chúng ta có quyền phê luận để tìm hiểu một đường lối sáng suốt hơn! Cho nên đó không phải là đường lối đã phá vì âm thanh của các bạn không phải của các bạn, ý tưởng các bạn không phải chính ý tưởng của các bạn! Tại sao tôi nói như vậy? Các bạn thấy rõ rằng; nhiều khi các bạn nghĩ ra như vậy nhưng mà không phải vậy. Lời nói các bạn nói ra nhưng mà rốt cuộc các bạn phải ăn năn hối cải. Đó là không phải của bạn, toàn là của cả càn khôn vũ trụ đóng góp, là ý chí của Thượng Đế chuyển giải và phân thức để đánh thức tâm hồn của các bạn mà thôi!

Cho nên các phải phải hiểu rõ rằng, chúng ta ở trong hành trình tu học, có Thượng Đế ân ban, có Thượng Đế dìu dắt, để phá sự mê chấp sẵn có của chính mình. Nhiều người biết phê luận, trong mê chấp nhưng mà không biết làm sao giải tỏa được lối thoát của chính mình. Nhưng mà cái nguyên ý rất tốt, cũng là đóng góp cho quần chúng, để cho họ nghe rõ âm thanh của chính sự ngu muội của chính mình, rồi họ phê bình, rồi mình mới học thêm. Cái đó cũng là điều rất quý. Cho nên các bạn đứng lên nói chuyện, các bạn dám phê bình bất cứ một chuyện gì là rốt cuộc các bạn sẽ gạt hái một điểm tốt trong tâm thức của các bạn! Không sao! Vì mỗi người ở chúng ta đều có sự sai lầm, đều có sự tăm tối, chúng ta mới tu học.

Nếu chúng ta là đáng trọng lành là chúng ta không có tu học, chúng ta hằng tuần không có nhóm họp, gặp mặt với nhau để sửa chữa và thăng tiến, chứ không phải để củng cố cái sự tăm tối nữa, vì định luật Sanh Lão Bệnh Tử không cho phép chúng ta củng cố sự tăm tối, mà chúng ta phải tiến tới, phải hành, để học cái sự sáng suốt sẵn có của cả càn khôn vũ trụ và trong tâm thức của chúng ta cũng đã có sự tương ứng sáng suốt đó, chúng ta mới học được.

Cho nên các bạn có cơ hội rất nhiều, nơi góc trời nào các bạn cũng là tu học, chớ không có bao giờ các bạn bỏ. Các bạn có gia cang, đối diện với vợ các bạn, các bạn cũng học, đối diện với chồng các bạn các bạn cũng học. Nhiều tiếng nói nghe gay gắt không chịu được! Vì sao không chịu được? Vì tâm thức của các bạn không quảng đại, không sáng suốt, không thanh tịnh! Thì các bạn còn ở trong chấp mê, các bạn nói nghe, nói tôi nghe qua tôi chịu không được! Nếu chúng ta tin có Thượng Đế, tin có Chúa, tin có Trời tại sao Trời chịu được, chúng ta chịu không được?

Thì chúng ta mới thấy sự ngu muội tăm tối sẵn có của chính ta không? Và chấp nhận phê luận sự tăm tối của chính mình, thiếu nhẫn học không được! Và đâm ra chấp và giận hờn, muốn xa cách. Đó là đau khổ vô cùng! Vì phủ nhận thực chất của chính mình và thực chất của chính mọi cá nhân đều là sáng suốt thanh tịnh, nhưng mà không chịu, phủ nhận, đâm ra hướng ngoại động loạn, thành ra không tiến nổi. Càng ngày càng chậm trễ, thế gian kêu là khủng là vậy!

Mà khủng của thế gian và khủng của đạo, hai cái khủng khác nhau! Khủng của thế gian là không có lối thoát, bức tức, sân si, trở về đâm tánh, thiếu kiên nhẫn. Còn khủng của đạo càng ngày càng nở, càng khai triển, càng chấp nhận, càng sáng suốt, càng minh mẫn, thì khủng của đạo nó vậy!

Vì sao nó không tranh đấu với thế gian và nó không giành dựt của cải của thế gian! Nhưng mà chính nó phải giữ lấy phần sáng suốt để nó thăng hoa. Chịu nhường nhịn tất cả với mọi người mà trong sự động chạm đó là sẽ đi tới một cái giải pháp tốt đẹp. Cho nên các bạn đừng có lo âu rằng, chúng tôi tu với sự thanh nhẹ, ngày nay lại có những cái chuyện kích động xảy tới với chúng tôi làm cho chúng tôi buồn bực. Các bạn còn yếu hèn các bạn mới buồn bực. Nếu các bạn là dũng tiến, các bạn không có buồn bực. Các bạn thấy, bất cứ một khía cạnh nào của Thượng Đế, mọi trạng thái của càn khôn vũ trụ đều xây dựng và dẫn tiếncác bạn! Các bạn nên cảm ơn hơn là các bạn buồn giận. Từ đó các bạn học! Các bạn không bao giờ còn kẻ thù nữa. Các bạn sẽ lấy tình thương và đạo đức xâm chiếm tất cả không có kẻ thù! Phải yêu thương và xây dựng, tha thứ mới là đứng đắn một người chịu tu học. Còn nếu các bạn còn chấp nói trời ơi tôi vô phước quá, tôi gặp cái đạo này sao mà nó lộn xộn, không có lộn xộn! Chính bạn lộn xộn mà thôi! Cho nên nhiều người nói trời đất xoay chuyển, cây cỏ rung rinh, không phải cây cỏ rung rinh! Chính tâm các bạn động mà thôi! Chớ tất cả mỗi mỗi đang làm việc theo chiều hướng sẵn có qui định cho chính nó. Mà phần đó là phần của Thượng Đế đã an ban cho nó tiến hóa. Những người thế gian bị nhồi quả, cũng là Thượng Đế thương yêu mới cho nó có cơ hội điều luyện để trở nên một phẩm chất tốt đẹp cao siêu, dũng tiến, hùng mạnh hơn, chứ không phải đưa cho nó đi tới lụn bại yếu hèn, ý lại nữa

Cho nên cơ trời xoay chuyển mãi mãi, thay đổi mãi mãi cả càn khôn vũ trụ! Đây rồi các bạn thấy, những chuyện vô lý sẽ xảy ra trên mảnh đất này, chết chóc một cách vô lý! Kiểm điểm lại để mà thấy, cái chuyện không xứng đáng, ngay trong gia đình cũng xảy ra những chuyện bất ổn định cho nội thức, cũng là trong chuyện không xứng đáng mà thôi!

Vì sao? Vì chúng ta thiếu thanh tịnh, cho nên chúng ta mới tạo ra những cái đường lối không minh bạch! Mà khi chúng ta thanh tịnh rồi chúng ta mới thấy không xứng đáng! Té ra tôi làm thỉnh còn hơn! Cho nên chúng ta người tu, có cái phương thức để tự chế là co lưỡi răng kẻ răng, niệm Phật bất cứ trường hợp nào xảy đến các bạn chỉ niệm Phật hóa giải. Mà sau cái niệm Phật đó, các bạn lại học hỏi rất nhiều, và các bạn

lại thu thập được cái gì đối phương đã cống hiến cho các bạn. Các bạn thu thập được cái ý chí tốt lành của họ. Họ muốn nhưng mà họ chưa làm được! Thì lúc đó các bạn mới thấy kẻ thù của các bạn trở nên bạn thân. Thì cứu cả hai chứ không có phải rằng giết một cứu một! Cho nên chúng ta tu càng ngày càng đi sâu vào mỗi đạo, càng ngày càng thấy rõ cái luật quân bình và giá trị của luật quân bình là gì? Cho nên các bạn tu theo cái phương thức tự do này, khai triển này, lập lại trật tự cho chính thể xác của các bạn, cho ý chí và cơ năng khai triển của các bạn, thì các bạn thật sự là cây thước đo lường khắp các nơi. (còn tiếp)

THÔNG BÁO VỀ TRẠI HÈ THIỀN VIỆN NHÃN HÒA

THIỀN VIỆN NHÃN HÒA XIN THÔNG BÁO

Thưa quý bạn đạo,

Chúng tôi xin nhắc lại Trại Hè Nhãn Hòa năm nay sẽ được tổ chức từ ngày Thứ Hai ngày 2 tháng 7 đến Thứ Bảy 7 tháng 7 năm 2018. Tuy nhiên quý bạn đạo có thể đến trước và lưu trú thêm sau ngày bế mạc Trại Hè.

Trại hè sẽ chú trọng vào các sinh hoạt sau đây: (chương trình chi tiết sẽ được thông báo sau)

- Thiền Chung, tịnh khẩu và niệm hành trong khuôn viên Thiền Viện.
- Nghiên cứu và tìm hiểu các lời giảng của Thầy và trao đổi kinh nghiệm hành Thiền. Cùng nhau tìm những ưu khuyết điểm trong hành trình tu học của chính mình. Trong khung cảnh gia đình ấm cúng và tình bạn đạo thân thương, chân thật, chắc chắn chúng ta sẽ đạt được kết quả khả quan.
- Trao đổi kinh nghiệm về dinh dưỡng và các sinh hoạt thể dục hỗ trợ việc giữ gìn sức khỏe và thực hành Thiền tinh tấn.

Ngoài ra chúng ta sẽ:

- Đốt lửa trại và trà đàm.
- Tổ chức viếng cảnh vùng Tây Bắc, đi tour v.v.

Vì nhân sự có hạn, xin quý bạn đạo ghi danh sớm và nếu được, xin đi theo từng nhóm để chúng tôi tiện việc đưa đón. Xin đến Phi trường SEATAC (Seattle-Tacoma, tức SEA). Xin cảm ơn quý vị.

Địa Chỉ Thiền Viện: 4514 Gold Ridge Ln SW, Olympia, WA. 98512.

Xin liên lạc với: Vượng: 360-459-2405; 360-819-9882 (số Di Động, dùng Viber nếu từ Canada)
Khi nhắn tin xin cho biết Tên, số Điện Thoại, chúng tôi sẽ gọi lại)
e-mail: nguyenvg@comcast.net

Bạn đạo nào không tham dự trại hè được có thể ghé thăm Thiền Viện bất cứ khi nào có thời giờ thuận tiện.

Xin cảm ơn Quý Bạn Đạo và kính chúc quý vị luôn thân tâm an lạc và tu tiến.

Hội Trưởng HAHVV Tây Bắc Hoa Kỳ
Nguyễn Trí Vượng, kính bái.